

К О Н Ц Е П Ц И Я

**ЗА РАБОТАТА КАТО АДМИНИСТРАТИВЕН РЪКОВОДИТЕЛ –
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД**

**ИЗГОТВЕНА ОТ
АЛЕКСАНДЪР ВЕЛИНОВ АНГЕЛОВ**

ЛИЧНА МОТИВАЦИЯ ЗА ЗАЕМАНЕ НА ДЛЪЖНОСТТА

От позицията на един изминал мандат като административен ръководител на Софийски районен съд имам добрата възможност да погледна назад и да направя обоснована преценка за актуалното състояние на съда, както и анализ на извършената до момента работа, а на тази база и да погледна напред към необходимите мерки за решаването на актуалните проблеми и бъдещото развитие на институцията.

В хода на работата ми се сблъсках с редица проблеми от най-различен характер – затруднения пред правораздаването, организационни въпроси, колегиални взаимоотношения. На всички ни се наложи да се справяме с множество непредвидени трудности – коронавируса, законодателни изменения, усложняващи правораздавателния процес, нова информационна система, които поставиха сериозни предизвикателства пред нас. Убедих се, че е налице изключителна динамика в дейността, постоянно има необходимост от адаптиране към възникващите ситуации и набелязване на нови мерки. Доста проблеми на практика се оказаха скрити, като се изисква изключително задълбочено вникване в определени процеси, за да бъде изяснено къде конкретно се крие проблемът и съответно да се помисли как да бъде решен, т.е. да бъде отстранена пречката или да бъде оптимизиран съответният процес.

Въз основа на всичко това се затвърди категоричното ми убеждение, че само чрез набелязване и неотлъчно следване на стратегически цели може да се постигнат устойчиви положителни резултати. Част от този подход е проявяването на активност към законодателния процес и доброто взаимодействие с всички институции и развиване на комуникацията с тях, така че при възможност да не се чака проблемите пред дейността да възникват и едва тогава да се борим с тях. По-добрият вариант е да бъдат предприети възможните превантивни действия, ангажираните институции да бъдат запознати с проблемите, които едно или друго решение може да причини на дейността на съда, за да може при възможност въобще да не се достига до негативно развитие на нещата. При тези отношения се убедих и че е важно да бъдем изключително проактивни и да не се отказваме при неуспех, защото дори и малкото успехи в тази насока може да имат

огромно положително отражение, както за дейността на съда, така и за обществото.

Винаги съм споделял становището, че на съдиите трябва да бъде предоставена възможността да се фокусират върху същинската си дейност, да имат необходимото спокойствие и когато е възможно и нормативно не е необходимо, те да не бъдат ангажирани с логистични въпроси, така че именно такова разбиране съм влагал в дейността си като административен ръководител, стремейки се неотлъчно към прозрачност и спазване на приетите правила. Ежедневно продължават да ме вдъхновяват и да ми дават сили добрите примери на колеги, раздаващи се в интерес на това обществото да получава качествено правосъдие в разумни срокове, въпреки големия обем работа.

Със задоволство мога да кажа, че резултатите показват, че избраният подход в управлението и предприетите мерки дават своите резултати и макар и плавно, устойчиво се подобрява дейността на съда, като с течение на времето се формира трайна тенденция към понижаване на средната индивидуалната натовареност, изравнява се натовареността на колегите и се достига до по-справедливо положение за тях, което дава и по-добри и по-равни възможности за развитие.

Считам за огромен успех за Софийски районен съд постигната устойчива тенденция през последните години приключените дела да надвишават постъпилите, което помага за подобряване на публичния образ на съда и за достигане до положителния имидж, който институцията и всички работещи в нея заслужават, с оглед на огромните усилия, които ежедневно полагат.

Вложените огромни усилия от моя страна и постигнатите чрез съвместните ни усилия с всички колеги резултати мотивират желанието ми развитието на съда да продължи в същата посока, а натрупаният през последните пет години опит ми дава увереността, че мога да помогна това да се случи. Ето защо кандидатствам за втори мандат като административен ръководител на Софийски районен съд.

АНАЛИЗ И ОЦЕНКА НА СЪСТОЯНИЕТО НА СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД

ОЧЕРТАВАНЕ НА ДОСТИЖЕНИЯТА И ПРОБЛЕМИТЕ В ДЕЙНОСТТА МУ

Считам, че за по-задълбочен анализ на състоянието на Софийски районен съд е удачно освен актуалните данни за организационната структура и дейността му, да се отчете и относимата в тази връзка информация, касаеща последните пет години, за да може да се види не само моментната картина, а да се изведат тенденциите, които са от изключително значение за точното идентифициране на съществуващите проблеми и набелязването на бъдещите мерки и стратегическите цели за развитието на съда.

Съгласно годишния доклад за дейността на СРС за 2021 г., към 31.12.2021 г. в щатната численост на съда се включват: председател, петима заместник – председатели и 207 щатни бройки за съдии, като административно са обособени четири отделения – едно наказателно и три граждански. Към същия момент реално функциониращите съдебни състави са 175. Съдебната администрация се състои от 667 щатни бройки за съдебни служители. Към организационната структура на съда следва да бъдат добавени още 21 щатни бройки за държавни съдебни изпълнители и 28 щатни бройки за съдии по вписванията. Командироваани в други съдилища и институции съд са били общо 27 съдии от СРС, а дългосрочно отсъстващи 10 съдии, поради ползване на отпуск по майчинство. От други съдилища в Софийски районен съд са командироваани общо 6 съдии.

За сравнение следва да бъде отбелязано, че в края на 2016 г. щатната численост на СРС се състои от общо председател, петима заместник-председатели и 182 щатни бройки за съдии, като реално функциониращите съдебни състави са били 153 броя. Към този момент командироваани от СРС са 21 съдии, а 9 съдии са командироваани в СРС от други съдилища, като дългосрочно отсъстващи са били общо 15 съдии.

В следващата таблица в синтезиран вид са представени данните за правораздавателната дейност на съдиите от Софийски районен съд през

периода 2017 – 2021г., включително за постъпленията на дела, средно постъпление на състав от ГО (разбито и по искиви и заповедни производства) и от НО, както и средна висящност на състав от ГО и НО в края на всяка от включените в периода години:

Период	Общо постъпни дела	Средно постъпление на дела по състави ГО	състави	Средно постъпление на искиви дела по състави ГО	състави	Средно постъпление на заповедни дела по състави ГО	състави	Средно постъпление на дела по състави НО	състави	Общо свършени дела	Средна висящност на съставите в ГО в края на годината	състави	Средна висящност на съставите в НО в края на годината	състави
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
2017 г.	110764	888,42	102	241,42	102	613,57	92	335,75	60	104408	397,76	102	95,17	59
2018 г.	103924	716,75	114	280,75	114	429,89	104	376,51	59	101461	325,25	114	151,09	56
2019 г.	96029	635,39	119	250,10	119	363,48	109	378,11	54	98972	292,16	119	141,11	54
2020 г.	82866	546,85	120	197,58	120	337,74	111	325,36	53	84461	279,23	120	134,91	54
2021 г.	92933	623,31	120	181,60	120	413,49	108	329,75	55	95155	260,10	120	133,78	55

Въз основа на данните, съдържащи се в тази таблица, може да се изведе, че е формирана тенденция към намаляване на средното постъпление на дела по отношение на съдиите от ГО, като процесът е устойчив по отношение на исковите производства и има леко увеличение на заповедните производства през последната година. С посочената тенденция е свързано също така и констатираното понижаване на средната висящност на гражданските състави – от 397,76 бр. в началото до 260,10 бр. в края на 2021 г., което представлява огромно облекчение за дейността на гражданските съдии в СРС. По отношение на съдебните състави, разглеждащи наказателни дела тенденцията е по-различна, като средното постъпление на дела е относително устойчива височина, а средната висящност е с тенденция към леко понижаване. Разбира се, тези данни не може да се абсолютизират, защото извън тях остава сложността на производствата, затрудненията при правораздаването, причинени от епидемичната обстановка през последните две години, както и че освен новопостъпващите дела има и значителен брой производства, чието разглеждане продължава от предходни периоди, но както посочих, важно е анализирането и извеждането на устойчивите тенденции, за да може организацията на работа и набелязването на бъдещите мерки да се адаптират към тях.

Важна индикация за добра организация на дейността на съда и успешна работа на съдиите е също така устойчивата тенденция свършените през годината дела да надвишават броя на новопостъпващите. Това е валидно за всяка от последните три години, като следва да се отчете, че тенденцията започва още от 2018 г., когато процентът на свършени дела спрямо постъпили е почти 100%, като за сравнение предишните години тенденцията е била обратна и броят на постъпилите дела е надвишавал този на свършените.

Посочените тенденции считам, че са пряко свързани с влаганите през последните пет години усилия в насока намаляване на общото постъпление на дела, увеличаване на щатната численост и броя на реално работещите съдии, както и по-равномерно разпределение на работата в рамките на съда, което понижи индивидуалната натовареност на съдиите.

Предприети мерки до настоящия момент и актуални проблеми пред Софийски районен съд:

След излагането на статистическите данни и анализа на състоянието на съда и тенденциите в развитието му през последните години, с оглед на това, че кандидатствам за втори мандат като административен ръководител на Софийски районен съд, считам за целесъобразно в настоящата концепция на първо място да опиша в синтезиран вид предприетите действия по изпълнение на целите, които съм заложил в концепцията ми при първоначалното ми кандидатстване за тази длъжност, както и постигнатите през досегашния период резултати. На следващо място и съобразявайки всичко това, да посоча и проблемите, които смятам, че към настоящия момент стоят пред съда и съответно мерките, които намирам за целесъобразно да бъдат предприети с оглед преодоляването им, а след това да посоча и набеязаните от мен стратегически цели за бъдещото развитие на съда.

При първоначалното ми кандидатстване за административен ръководител на Софийски районен съд през 2017 г. съм посочил основните проблеми, които към този момент според вижданията ми са стояли пред съда, като същите могат да бъдат групирани по следния начин:

По отношение на съдиите: свръхнатовареност; неравномерно индивидуално натоварване на съдиите – в резултат на липсата на равен старт, предвид това, че през годините някои от колегите са поемали нови състави без разпределени дела, а други такива със значителен брой висящи производства; проблеми, свързани с наличието на забавяния при разглеждането на делата; несъвършенства в ползваните компютърни деловодни системи, отнемащи допълнително време при работата с тях и по този начин намаляващи разполагаемото време за работата по разглеждане и решаване на делата.

По отношение на администрацията: недостиг на съдебни служители и голямо текучество; несъвършенства в компютърната деловодна система, които също както при съдиите, ненужно отнемат много от работното време на служителите; проблеми, свързани с призоваванията на участници в производствата, водещи до необосновано отлагане на делата и значително забавяне на разглеждането им.

Отговорно мога да заявя, че през целия ми първи мандат и до настоящия момент, посочените от мен в концепцията начини за решаване на съществуващите проблеми са следвани постоянно, като освен това са решавани и други проблеми, които са възниквали или са били установявани междувременно, в резултат най-вече на по-задълбоченото проучване на процесите.

По отношение на проблема със свръхнатовареността, който на практика винаги е стоял пред Софийски районен съд, е работено активно в следните основни направления:

- Инициране на законодателни изменения за промяна на подсъдността. В тази връзка както аз лично, така и членовете на ръководството и колеги съдии, сме участвали постоянно в работни групи към Министерство на правосъдието и Омбудсмана на Републиката, както и е осъществявана комуникация с ВСС. До момента можем да отчетем някои съществени успехи – приети са законодателни изменения, с които се променя подсъдността по някои видове дела, като се въведе задължителна местна подсъдност по определен тип спорове (например по застрахователни и потребителски спорове), както и тук следва да се включи отмяната на въведения през 2017 г. безусловен принцип в заповедното производство автоматично, при невъзможност за връчване на

заповедта за изпълнение на длъжника да се пристъпва към производство по установяване на вземането, което в огромния брой случаи в крайна сметка освен увеличаване на натоварването на съда (не само на СРС, но и на всички районни и окръжни съдилища в страната) водеше единствено до това да се увеличат разноските, които длъжникът следва да заплати. Извън тези предложения са изготвени и представени във ВСС редица други идеи за законодателни изменения, като винаги е действовано на принципа при констатирането на по-добро законодателно решение, което би облекчило работата на съдиите и служителите от СРС, а и би се отразило положително на страните по съответните производства, да бъде предлагано конкретно изменение в съответния закон. Независимо че не винаги е постиган желаният резултат, постигнатото има огромен ефект и от него ще се ползваме не само към настоящия момент, а и в бъдеще. Например промените в заповедното производство спряха отлива на страните от този ред за защита на правата им и насочването им директно към исковото производство, която нездрава тенденция беше на път да доведе до претоварване и блокиране работата на районните съдилища в страната.

- Постоянни мотивирани искания до Висшия съдебен съвет за увеличаване на щатната численост на съдиите в СРС и по-конкретно за увеличаване на броя на реално работещите съдии, тъй като обективно винаги има щатни бройки, които няма как да бъдат заети фактически (между 15 и 20%). В тази връзка също още в началото на мандата ми е изпратено искане до ВСС за увеличаване с 30 щатни бройки на съдийските длъжности в СРС. Впоследствие са депозириани и нови искания, които са подкрепени и с факта, че вече в рамките на съда са предприети възможните вътрешноорганизационни мерки за решаване на проблема със свръхнатовареността, чрез по-равномерното разпределение на делата между съдиите, включително и намаляване на разликата между индивидуалната натовареност на наказателните и гражданските съдии. За допълнително обосноваване на наличната в СРС свръхнатовареност и по-коректно отчитане на натовареността като цяло, е изготвено и депозириано във ВСС и предложение относно начина на измерване на реалната натовареност на съдиите, като е мотивирано това да става посредством акцентиранието върху постановените съществени актове – присъди, решения по чл. 78а, решения по НАХД и решения по чл. 235, ал. 5 ГПК, т.е. върху работата, която отнема най-много от времето на съдиите, да

може да се види по-ясно различната натовареност на отделните съдилища, в сравнение с подхода да се взимат предвид само броят на постъпилите и свършените дела. Към настоящия момент в сравнение с началото на мандата ми можем да отчетем, че е налице увеличение на щатните бройки за съдии – от 188 на 213. Проблемът, който и към момента стои и поради който не можем истински да се зарадваме на това увеличение, е посоченият процент реално незаети бройки, което води до това, че на практика работата се разпределя между по-малко на брой съдии и индивидуалната натовареност не може да се повлияе в достатъчна степен. Но не може да не се отчете увеличаването на броя на реално работещите съдебни състави - от 160 на 175, което несъмнено оказва положителен ефект и определено е стъпка в правилната посока.

- Действия, насочени към по-равномерна натовареност на отделните съдии в СРС. Дисбалансът в натовареността на съдиите е съществен дългогодишен проблем, който поставя в несправедливо положение хората, призвани да дават справедливост на обществото. Неравномерният старт освен на различната натовареност за съдиите, винаги се е отразявал и на вътрешния микроклимат, като е влошавал отношенията между колегите. По отношение на този въпрос още в началото на мандата през 2017 г., аз и екипът ми успяхме да изготвим предложение за приемане на подробни правила за разпределение на делата, което съдържа и правила, които дават възможност в определени ситуации за преразпределение на дела между съдиите, при което не се нарушават нормативно установени принципи (включително принципа на случайно разпределение), но се достига до по-равномерен старт и се дава възможност на съдии, които по независещи от тях причини са понатоварени от колегите си, да имат шанса да излязат от тази ситуация, като делата им бъдат намалени до определен брой, с който нормално работещ съдия би могъл да се справи. Тези правила са без аналог до момента и същите бяха приети с голямо мнозинство от Общото събрание на съдиите от СРС, след което неколнократно бяха прилагани, като по този начин бяха разрешени няколко дългогодишни проблема, свързани със съдебни състави с изключително голяма висящност, които съответно при напускане на титулярите им, бяха разделени между няколко новопостъпили съдии и по забавените производства бяха извършени съответни произнасяния. През 2021 г. бяха изготвени предложения за допълнителни изменения в правилата за разпределение на дела, които отново бяха приети почти

единодушно от Общото събрание на съдиите, като следва да се посочи, че чрез тях още по-усилено се цели равномерност и справедливост при поемането на съставите от нови съдии, респективно осигуряването на равен старт. Тези усилия дадоха търсения резултат, като многократно се намали броят на съставите в гражданските отделения със затруднения в работата и висока висиящност на делата, респективно голяма част от забавените дела на тежките състави бяха приключени своевременно.

Освен неравномерното натоварване, основаващо се на различния брой висящи дела, които съдиите получават при поемането на съдебен състав, стоеше и проблемът с различната натовареност между съдиите от НО и тези от ГО, което също се е явявало причина за възникване на напрежение между колегите. Във връзка с този въпрос аз и всички членове на ръководството на съда винаги категорично сме заставали срещу предложения за преместване на съдии от едно отделение в друго без тяхното изрично съгласие, като за преодоляването на неравномерната натовареност е избран по-дългосрочен подход, при който последователно беше увеличаван броят на съдиите в гражданските отделения, като респективно в тази връзка са правени предложения от страна на ръководството, които са приемани от Общото събрание на съдиите.

Също в насока по-равномерна индивидуална натовареност от гледна точка и на сложността на получаваните дела, е въведено диференциране при разпределението на делата между дежурните съдии от НО, като след въвеждането на ЕИСС са създадени отделни групи за разпределение, относими към принципно съпоставими по сложността си производства.

В съответствие с обосноваването при кандидатстването ми за първи мандат необходимост от постоянен мониторинг на дейността на съдиите, е засилена организацията по наблюдение и анализиране на данните за извършваната работа и забавените произнасяния. Както съм посочил и тогава, важно е мерките в тази насока да бъдат предприемани своевременно, за да може когато е възможно да се избегне достигането на ситуация, при която вече нарушенията са твърде много и твърде тежки. При констатирането на значителни забавяния при някои от съдиите, на същите са давани писмени указания за изготвяне в съответен срок на актовете, както и са провеждани разговори с тях за изясняване на причините за забавянията и мотивирането им към по-срочно изпълнение на задълженията. При констатиране, че причините за забавянията са най-вече

субективни и при положение, че предприетите мерки не са дали необходимите резултати, са предприемани и съответните дисциплинарни мерки, като е спазвана предвидената за това процедура.

В унисон с посочените в предходната ми концепция цели за развитието на СРС и набелязани мерки за тяхното постигане, в насока подпомагане на работата на съдиите изключително активно са ползвани силите на работещите в съда съдебни помощници. При постъпването ми като административен ръководител в съда имаше 10 щатни бройки за тази длъжност, като впоследствие във връзка с отправени неколкократно мотивирани искания за увеличаването им, през 2021 г. бяха отпуснати допълнително 22 щатни бройки. При съобразяване на актуалното състояние на съдебните състави и с оглед осигуряване на спазването на разумните срокове за произнасяния по делата, първоначално в гражданските отделения бяха разпределени девет помощника, съответно в наказателно отделение един, а след увеличаването на броя им, в НО бяха разпределени девет от тях, с цел по-ефективно подпомагане и на съдиите, разглеждащи наказателни дела. Във връзка с начина на подпомагане на дейността на съдиите е създадена относимата организация, като акцентът е поставен върху това желаещите такова подпомагане съдии да имат равен достъп до тази помощ. Общата констатация от работата на съдебните помощници е, че те са изключително мотивирани и ефективно подпомагат дейността на съдиите, а високото ниво на квалификацията им се потвърждава и от резултатите от проведените конкурси за младши магистрати в периода 2017 – 2022 г., през който 16 съдебни помощника бяха класирани в тези конкурси.

Доста усилия бяха вложени в доработването, оптимизирането и обучението за работа с предходно използваната в съда деловодна система АСУД, с цел облекчаване на работата със същата. Вследствие на смяната ѝ и въвеждането на новата информационна система ЕИСС, на практика се наложи процесът да започне отначало, като се породила необходимостта отново от активност в насока подобряване на новата система, който процес продължава и сега, като в крайна сметка не следва и да бъде прекъсван до момента, в който системата не създава излишни затруднения при работата с нея. За облекчаване и подпомагане работата на съдиите както при използването на АСУД, така и при работата с ЕИСС, е въведена организацията при постановени в ръкописен вид съдебни актове,

съдебните служители да въвеждат съдържанието на съответния акт в информационната система, след което съдията да провери и да подпише с КЕП същия, което в крайна сметка да спестява поне малко време.

По отношение на съдебната администрация също активно е работено за преодоляване на проблемите и повишаване на капацитета. През 2017г. е извършен функционален анализ на администрацията на Софийски районен съд. В изготвения в резултат на същия доклад, са дадени редица препоръки, част от които касаят увеличаване на щатната численост на съдебните служители, а друга - за вътрешна оптимизация. Въз основа на предложенията от доклада, както и изяснената след извършена вътрешна проверка структура на съда и изпълняваните задължения от всеки служител, в началото на 2018г. е внесено предложение до СК на ВСС за увеличаване на щатната численост на съдебните служители, като е мотивирана необходимостта от общо 77 нови щатни бройки. Впоследствие е внесено ново писмо, в което също е мотивирана необходимостта от увеличаване на щатната численост на администрацията, включително и поради това, че в съда са постъпили допълнителни съдии, чиято дейност също следва да бъде обезпечена със съответните служители от специализираната администрация. Може да бъде отчетено като успех и увеличаването на щатната численост от 612 на 667 щатни бройки, но и към момента няма как да се приеме, че съдът е достатъчно обезпечен от тази гледна точка, доколкото редица процеси през последните години доведоха до допълнително ангажиране на служителите.

За привеждане на вътрешната организация на съдебната администрация в съответствие с относимите нормативни актове, както и с реално осъществяваните от съответния служител функции, са извършени необходимите трансформации на длъжности, като в крайна сметка по този начин освен съответствие с действителността, са гарантирани и правата на самите служители, които да изпълняват действителните си задължения, съобразно относимите длъжностни характеристики. Тук отново важи принципът, че от съда като институция се очаква в най-пълна степен да има справедливост и във вътрешните отношения.

Съществен проблем, който стои и към настоящия момент, е обезпечаването на свободните щатни бройки със съдебни служители, които да имат адекватно образование, мотивация и способности за качествено изпълнение на задълженията. Във връзка с това регулярно са

проведени конкурси за назначаване на съдебни служители, а доколкото между обявяването на отделните конкурсни процедури е възниквала спешна необходимост от обезпечаване на вакантни щатни бройки активно е работено в тази насока, включително са публикувани обяви в специализирани интернет сайтове с цел краткосрочно набиране на желаещи за започване на работа, съответно назначаване до конкурс. За мотивиране към постъпване на работа в СРС на нови служители, както и поощряване на тези от тях, които се справят добре с процеса на навлизане в работата, след съответната преценка за наличието на финансова обезпеченост, в качеството ми на административен ръководител съм изменил вътрешните правила за определяне на работната заплата (със Заповед № АС-118/15.03.2019г.), като е дадена възможност за повишаване на трудовото възнаграждение над минималния регламентиран размер (при който задължително постъпват за първи път в органите на съдебната власт служителите), след прослужени най-малко 3 месеца, а не след 1 година, както е било преди това. По този начин до известна степен се преодолява и проблемът, свързан с липсата на кандидати за заемане на длъжности в администрацията с оглед ниските първоначални възнаграждения, по-високите заплати в гр. София и високата натовареност на съдебните служители в СРС.

Считам за голям успех за Софийски районен съд въвеждането на сканиране на всички постъпващи в съда книжа, което в пълна сила започна от 01.05.2021 г., нещо което на практика изглеждаше почти невъзможно в най-големия съд в страната. В тази връзка през 2020 г. от моя страна беше внесено предложение до СК на ВСС за организацията, която е целесъобразно да бъде създадена за изпълнението на тази дейност, включваща създаването на специализирано звено за сканиране, като съответно бяха отпуснати шест щатни бройки за съдебни деловодители, които понастоящем изпълняват тази функция.

В хода на работата и извън първоначалната концепция, във връзка с подобряване на дейността по връчване на призовки, съобщения и съдебни книжа, е създадена организация за мониторинг на призовкарите посредством персонални позициониращи устройства, които същите носят през времето, през което изпълняват служебните си задължения. По този начин се дава възможност за проверка по отношение на всяко едно връчване дали реално е посещаван определен адрес, т.е. контрол, който на

практика иначе не е възможен. Изключително често са налице оплаквания от участници в съдебните производства срещу действията на призовкари с изявлението, че адресът не е бил посетен, съответно така създадената организация дава възможност, както за проверка на такива твърдения, така и за реална защита на добросъвестните служители от неоснователни сигнали срещу тях.

За оптимизиране на дейността по връчване на книжа още през 2019 г. започна процесът по внедряване на електронното връчване. В тази връзка е създадена организация за това съдебни книжа, които се изпращат до страна, която по съответното дело е изразила съгласие за връчване на електронен адрес, както и да връща имейл с изявление за получаване на съобщението, да се връчват именно на посочения електронен адрес. По този начин съществено е облекчен редът за призоваване в относимите случаи, което води до значително ускоряване на самото призоваване, постига се много повече бързина и удобство за страните, а едновременно с това служителите от АС „ВПСК“ се разтоварват от необходимостта да описват и връчват тези книжа, респективно им се дава възможност за насочване на усилията за по-качествено и бързо изпълнение на останалите задължения.

При посочването на детайлите относно дейността на съда през последните години не може да не включим изключителните предизвикателства, които бяха породени от пандемията, причинена от COVID-19. Тази ситуация създаде изключителни трудности пред дейността на съда и правораздаването като цяло, което наложи издаването на множество заповеди, въз основа на които съобразно промените в епидемичната обстановка беше създавана необходимата организация, при която осъществяването на дейността на съда да се извършва при гарантиране на живота и здравето и на работещите в него, както и на всички лица, които посещават двете сгради или контактуват със съдебни служители. На фона на всички тези предизвикателства и неприятности, като положителен ефект може да се отчете развитието на електронните услуги, насочени към облекчаване на обслужването на гражданите.

Още през 2019 г. в Софийски районен съд бяха проведени множество организационни и технически мероприятия, насочени към оптимизиране и разширяване на възможността на участниците в разглежданите в Софийски районен съд дела да извършват справки и да се запознават със съдебни

актове чрез интернет сайта на съда, включително и електронно призоваване. По силата на Заповед № АС-184 от 28.05.2020 г. на председателя на Софийски районен съд беше създадена организация по връчване на призовки, съобщения и книжа, при която всички книжа, адресирани до страна, от която по делото е налице съгласие за връчване на електронен адрес, да се връчват на посочения електронен адрес по реда на чл. 42, ал. 4 ГПК, освен при изрично писмено разпореждане на съдията – докладчик в друга насока, като удостоверяването на връчването да се извършва чрез прилагане по делото на копия от изпратеното електронно съобщение и отговора на същото.

През 2020 г. епидемичната обстановка в страната наложи организиране на работата с граждани и адвокати от разстояние. В тази връзка и в съответствие с приетите от Съдийската колегия на ВСС Правила и мерки за работа на съдилищата в условията на пандемия, със Заповед № АС-175 от 15.05.2020 г. беше регламентиран нов ред за подаване на съдебни книжа по граждански дела и наказателни дела в Софийски районен съд - по електронен път на специално създадени за целта електронни адреси, публикувани на сайта на съда.

По време на обявеното в страната извънредно положение за първи път в Софийски районен съд се проведе заседание по гражданско дело с използване на електронна видеовръзка, по време на което бе осъществена видеовръзка от три различни електронни устройства – на съдията по делото, на ищеца и на вещото лице. Впоследствие в Софийски районен съд се проведоха и открити съдебни заседания по граждански дела изцяло чрез използване на електронна видеовръзка. Това бяха предимно дела за развод по взаимно съгласие.

Предизвикателство по време на пандемията бе и осигуряването на публичността на съдебните заседания. Предвид забраната в съдебните зали да бъдат допускани други лица, освен участващите по делата - с цел недопускане на струпване, със Заповед № АС-175 от 15.05.2020 г. на председателя на СРС беше предвидено публичността на проведените заседания да се осигурява чрез нарочно изявление на служителя „Връзки с обществеността“ непосредствено след приключване на съдебното заседание при заявен медиен интерес. Впоследствие със Заповед № АС-197 от 02.06.2020 г. на председателя на Софийски районен съд беше наредено при дела със значителен обществен и/или медиен интерес и по решение на

съдебния състав в съдебните зали да се допускат журналисти по предварителна заявка при стриктно спазване на указанията на здравните органи за ограничаване разпространението на заболяването COVID-19, както и на Правилата и мерките за работата на съдилищата в условията на пандемия, приети с решение по протокол № 15 от 12.05.2020 г. на Съдийската колегия на ВСС. В случаите, когато присъствието на журналисти беше невъзможно при посочените условия, за да може отново да бъде осигурена публичността на съдебните производства, беше предвидено да се използват всички възможни технически средства – излъчване на съдебни заседания в реално време на монитор в коридора пред залата или друго помещение на съда, излъчване чрез стрийминг в платформи за видеосподеляне и социални мрежи, създаване на аудио и/или видеозапис, който при поискване да се предоставя на медии и журналисти.

Смятам, че всичко изложено представлява един неоценим опит, който успяхме да придобием и на фона на всичко негативно, причинено ни от пандемията, все пак и да успеем да извлечем нещо положително.

В концепцията във връзка с първоначалното ми кандидатстване съм посочил и проблема, свързан с формираното обществено мнение по отношение на дейността на Софийски районен съд. В тази връзка са предприемани действия за популяризиране на дейността на институцията, така че и положителните примери да бъдат забелязвани и взимани предвид при цялостната оценка. Като важна част от този процес мога да посоча инициативата, свързана с отбелязването на 140 години от създаването на съда - годишнина, навършена на 1 юли 2020 г., като самото изясняване на датата на създаването на съда беше свързано със задълбочено проучване. Извънредното положение не позволи да се отбележи по традиционен начин празника – чрез тържество, но пък това даде възможност да достигнем до идеята за създаване на кратък документален филм, с който годишнината да се отбележи. Филмът бе създаден изцяло на доброволчески начала, като същият е достъпен за гледане в интернет и проследява историята на Софийски районен съд от Освобождението до днес.

Несъмнено презентирането на положителна информация е необходимо за обективното запознаване на обществото с работата на съда, но считам, че друго достижение несъмнено е верният и безспорен начин за преодоляването на негативното отношение. През последните години се

оформи устойчива тенденция в дейността на съда приключените дела да надвишават броя на постъпилите. Тази положителна тенденция от своя страна обосновава извод за трайно повишена ефективност на правораздаването, осъществявано от най-големия и най-натоварения съд в страната. Този успех се дължи на огромните усилия на съдиите и служителите от СРС, като ускоряването на разглеждането на делата и намаляването на броя дела, които остават неприключени всяка година, несъмнено отговаря на обществените очаквания и потребности и именно това е начинът, чрез който да се повиши удовлетвореността на гражданите от дейността на съда, а от там и да се издигне доверието към него.

С цел отстраняване на причините за противоречива практика и след извършен анализ са предприети действия по инициране на тълкувателни решения, като в тази връзка са изпратени два мотивиран сигнала до председателя на ВКС. Първият касае противоречива практика по Закона за защита от домашното насилие, като във връзка със същия е постановено Тълкувателно решение № 2/02.11.2020 г. по т. д. № 2/2019 г. на Общото събрание на ОСГК на ВКС. Вторият сигнал касае наказателната материя и се отнася за констатирана противоречива практика по приложението на чл.243 от Наказателно-процесуалния кодекс.

През изминалия петгодишен период за съжаление имаше случаи на медийни атаки срещу съдии от СРС във връзка с постановени от тях съдебни актове, което е недопустимо поведение в разрез с основополагащите принципи за независимост и произнасяне по вътрешно убеждение, въз основа на доказателствата по съответното дело. В тези случаи винаги от страна на ръководството на съда е реагирано своевременно в защита на съдиите – чрез декларация, с която ясно се изразява подкрепа към колегата и се отрича подобна медийна политика, както и е сезиран Висшият съдебен съвет за институционална реакция от негова страна.

Отстояването на независимостта е непрекъснат процес и за да могат съдиите да се чувстват независими и това да личи във всички техни действия, считам, че е от изключително значение те да имат необходимото спокойствие в работата си, да им бъде осигурена възможността обективно да могат да се справят с разглеждането и решаването на делата при влагането на нормални усилия от тяхна страна. Поради това отново се

върщаме на важността на въпроса, касаещ натовареността и на действията, които е необходимо да бъдат предприемани в тази връзка.

Предизвикателство от гледна точка на ръководенето на съда като институция се явяват процедурите по обществени поръчки, когато се налага да бъдат разходвани суми от бюджета на съда, както и всички въпроси, свързани поддръжката на сградите (общо около 50000 кв.м РЗП), като същите отнемат много от времето ми като административен ръководител, но са от значение, за да бъде осигурена спокойната работа на съдиите и на съдебните служители. По този въпрос намирам за необходимо единствено да посоча, че в съда е създадена необходимата организация, включваща участието на ръководството и определени представители от съдебната администрация, като се осигурява максимална публичност на процедурите и се публикуват за запознаване на всички желаещи относимите документи.

НАБЕЛЯЗВАНЕ НА ЦЕЛИ ЗА РАЗВИТИЕТО И МЕРКИ ЗА ТЯХНОТО ДОСТИГАНЕ

Несъмнено в най-големия съд в страната винаги ще има проблеми за решаване и предизвикателства, с които да трябва да се справяме, но както посочих и в началото на настоящата концепция, убеден съм, че при следването на набелязаните стратегически цели и избраните насоки за развитие, няма как да не се върви в положителна насока.

Категорично следва да продължат активните действия за справяне на проблема със свръхнатовареността на Софийски районен съд. Отново следва да се каже, че решаването на този проблем няма как да бъде осъществено с едно единствено действие, с една решителна мярка, а са необходими постоянни усилия във всички насоки, които могат да окажат положителен ефект.

Посочените от мен в първоначалната ми концепция три решения за намаляване на голямата натовареност, смятам, че са валидни и към момента и затова ги посочвам отново:

- Намаляване на броя на постъпващите в СРС дела чрез промяна на подсъдността
- Увеличаване на броя на реално работещите съдии
- Подобряване на организацията на работа и най-общо разтоварване на съдиите от несъщински дейности, което да им даде възможност да вложат усилията си в работата по разглеждане и решаване на делата

По всеки от тези канали следва да се работи активно и за пореден път изказвам мнението, че дори и частичните успехи по всеки от тях могат да се отразят съществено в положителна насока.

Основен приоритет би следвало да бъде продължаването активността на ръководството на СРС за инициране на законодателни промени за оптимизиране гражданския и наказателния процес, децентрализация на делата, както и създаване на рекламационни производства, които да предхождат завеждане на делата и да доведат до извънсъдебно решаване

на част от споровете, респективно до намаляване броя новообразувани дела. Следва да се има предвид, че съвместно със съдии от СГС такива предложения за законодателни промени вече са изготвени и подробно мотивирани, същите се ползват със широка подкрепа в професионалната общност, а някои от тях бяха разгледани и единодушно подкрепени от съответните работни групи в Министерството на правосъдието. Ето защо и в тези си усилия бих разчитал и на подкрепата на ВСС, за да могат тези твърде необходими промени да бъдат приети в обозрим срок. Считам, че по този начин ще се продължат постигнатите успехи след въвеждането през 2019 г. на задължителната местна подсъдност по определен тип дела, както и приемането на промените, касаещи заповедните производства, което доведе и до намаляване броя на образуваните искиви производства.

Следва принципно политиката и на Висшия съдебен съвет, и на командированите органи, да бъде насочена в посока гарантиране на това съдът да има възможността да се справя с натоварването, като винаги се отчита, че правораздаването представлява една цялостна система и ако част от нея не работи добре, това се отразява на всички, което предполага кадровата политика, включително и командированията, като цяло да бъде внимателна и да не се поставя в затруднение дейността на съда. Следва приоритетно да се командирова младшите съдии със стаж една година като такива, които да компенсират отсъствието на съдии от СРС, които са командирова в СГС. Многократно, съвместно с ръководството на СГС, сме отправяли искания за увеличаване на щатните бройки за младши съдии в СРС, в резултат на което броят им на няколко пъти беше увеличаван. Считам, че усилията за увеличаване на броя на младшите съдии в СГС следва да продължат, доколкото дори и увеличена бройка не се явява достатъчна за нуждите на СРС и СГС.

Важно е да се има предвид, че добрата кадрова обезпеченост е обусловена от броя на реално работещите в съда съдии, тъй като на практика никога този брой не съответства на броя по щат. Реално работещите съдии, освен за съда като цяло, е важно да бъдат съобразени и с нуждите на всяко от отделенията в него. Считам, че с оглед на актуалните тенденции в постъпленията на дела е налице необходимост от увеличаване на съдиите, разглеждащи брачни дела (с оглед особеностите на производствата, налагащи бързина и чести дежурства на съдиите), явяващи се част от III ГО, като според възможностите, с оглед високата

натовареност на всички работещи съдии в СРС следва да се откриват нови състави и в I и II ГО, както и да се запълват свободните състави в НО.

Свързан с въпроса за законодателните изменения, и е този за начина на тълкуване на някои норми, включително и когато същите се отнасят до императивното регламентиране на подсъдността. В тази връзка се констатира противоречия в практиката по отношение на регламентацията на подсъдността, което води до това, че поради различното тълкуване на един и същ принцип и при идентична фактическа обстановка се извежда различна местна компетентност – например при иски по чл. 500 КЗ. По този въпрос следва да се направи по-задълбочено проучване на съдебната практика и съответно при необходимост да се инициира постановяването на тълкувателно решение.

Следва да продължат и действията, насочени към преодоляване на проблема с неравномерното натоварване на отделните съдии, като приетите вече правила се прилагат винаги, когато са налице предвидените за това основания и при необходимост да се обсъждат допълнителни такива. Въз основа на последните изменения в правилата за разпределение, на практика в НО се стигна до хипотезата, при която имаше един съдебен състав, останал без титуляр, който значително надхвърляше средната висиящност на отделението и съответно двама новопостъпващи в отделението съдии. В изпълнение на въведеното след тези изменения правило, този състав беше разделен на две, чрез използването на системата за случайно разпределение, като всеки от съдиите получи почти равен брой дела, което на практика им осигурява и равен старт. Считам, че това е един изключително удачен пример за ефективността на приетите правила и посочва правилната посока, в която този въпрос следва да се движи.

Подпомагането на съдиите и разтоварването им от дейности, които ненужно изразходват времето им, следва да продължи посредством използване на капацитета на съдебните помощници, както и съдействието на специализираната администрация, като в допълнение към това, от съществено значение за облекчаване на работата им е и активната дейност по надграждането и усъвършенстването на ЕИСС, както и на ЕПЕП. Информационната система следва да придобие вид, в който да бъде удобна за работата на съдиите, да не създава затруднения при постановяването на актове и при работата с нея да не се губи излишно време, а удачен вариант за допълнително спестяване на време е и разширяването на опциите за т.

нар. „бланкови произнасяния“, чрез генерирането на проекти на съдебни актове, които при желание да бъдат ползвани. ЕПЕП също е много важна система от гледна точка на комуникацията с институции, граждани, адвокати, като ако същата работи според вложените в нея идеи това би спестявало значително време на съдебните служители, което време може да бъде използвано в останалата им работа, така че като цяло да се повишава качеството на дейността им и да могат да подпомагат ефективно правораздавателната дейност. Тези въпроси принципно са извън пряката компетентност на административния ръководител, но винаги съм считал, че и тук активността от гледна точка на конкретни предложения за подобряване е от ключово значение, поради което винаги при констатиране на по-удачен начин на структуриране на системата и за извършване на определени действия в нея, за това следва да бъдат сезирани компетентните да го осъществят органи. Самият аз от самото начало на въвеждане на системата съм се обръщал към ИО и ВСС при такава необходимост, особено когато е ставало дума за разрешаване на въпроси, неподлежащи на отлагане (например във връзка с произнасяне по дела, разглеждани от дежурните съдии).

Част от работата с ЕИСС се явява и новият начин за измерване на натовареността на съдиите, в която връзка от страна на ВСС е създадена подробна регламентация за това какви данни следва да бъдат въвеждани в системата при извършването на различните произнасяния, за да бъде отчетена съответната дейност, извършена от съдията. Следва да се има предвид, че системата стриктно разпознава само веригата от данни, която е заложена като алгоритъм за отчитането на дадена дейност, поради което всяко отклонение от този алгоритъм при въвеждането на такива данни може да доведе до това за определено произнасяне да не бъде отчетена никаква натовареност. Затова считам, че от съществено значение е да бъдат създадени опростени вътрешни правила (указания), имащи за цел запознаване с алгоритмите и необходимите данни в синтезиран вид, така че всеки да може да се ориентира по-лесно и по-ясно какво поле следва да бъде попълнено или маркирано, за да бъде отчетена коректно натовареността от системата. С цел допълнително гарантиране на коректното отчитане на данните за натовареността и избягване на ситуация, при която поради неотчитане на част от произнасянията, съдията или респективно съдът като цяло, да изглеждат по-малко натоварени в сравнение с реалното положение, считам за необходимо да бъде въведен и

механизъм за допълнителна проверка на отразената според системата натовареност от страна на съдебните служители, които обработват постановените от съдиите актове, като същите при констатиране, че липсва отчетена натовареност, при възможност да направят корекция или съответно да сезират съдията-докладчик за проблема, така че в крайна сметка да се избегне опасността той да бъде оцетен.

Продължава в съда да стои проблемът със забавянето в работата на отделни съдии, съответно има необходимост от действия за преодоляването му, защото нарушаването на разумния срок за разглеждане и решаване на делата, се отразява на правата на страните, а и формира негативно отношение към съда като цяло, което пък се отразява на всички съдии. В тази насока в рамките на компетентността на административния ръководител следва да продължи постоянният мониторинг върху дейността на съдиите. Да се събира актуална информация за забавянията при постановяването на съдебните актове и същата да бъде съпоставяна с извършената работа, да бъде осъществявана активна комуникация с колегите, които имат подобни проблеми, за да може въз основа на всичко това да се направи анализ за причините за тази забавяния и на тази основа да се предприемат необходимите действия. Винаги съм следвал разбирането, че следва първо да се опитаме да помогнем на колегата, така че при наличие и на съответното желание от негова страна да излезе от тази ситуация, да бъде мотивиран към необходимото отношение към работата. Едва при констатиране, че нарушенията са системни и се дължат на субективни причини в самия съдия, следва като крайна мярка да се пристъпи и към ангажирането на дисциплинарна отговорност, като се отчете, че дори и това може да послужи на самия колега да се активизира и да изпише актовете, като по този начин избегне налагане на наказание или понесе по-лека отговорност. Липсата на действия по отношение на забавянията по-скоро може да усложни ситуацията и да се достигне до необратимо положение, а в същото време и непредприемането на такива може да окаже негативно въздействие на мотивацията на останалите съдии и усещането им за вътрешна справедливост, нещо което съм посочвал нееднократно.

Отново, както и към момента на кандидатстването ми за първи мандат, като проблем, изискващ спешно търсене на решение, стои въпросът с многото съдии, които предстои да бъдат повишени в Софийски

градски съд с оглед приключването на конкурсите за окръжните съдилища. Това повишаване ще остави много съдебни състави с разпределени дела без титулярен съдия – ще причини своеобразен „вакуум”. Проблемът няма как да бъде решен само от страна на ръководството на СРС, като в тази връзка считам, че изключително нецелесъобразно с оглед на значителната натовареност на съдиите би било намаляването на броя на съдебните състави и разпределянето на дела между наличните съдии – това би довело до съществени забавяния и последващи проблеми, свързани с увеличаване на неравномерната индивидуална натовареност. В тази връзка са необходими адекватни и бързи действия от страна на ВСС – за своевременното запълване на свободните щатни бройки, чрез своевременно обявяване и срочно провеждане на конкурси. От изключително значение е и предприемането на действия в насока пократкосрочното решаване, посредством намесата на органите, които могат да командирова съдии – в случая председателите на ВКС и САС, както и съвместните действия със СГС, респективно осъзнаването, че с оглед на функционалната връзка между съдилищата трябва да се работи заедно за решаването на проблемите.

Считам, че в бъдеще е много важно да бъде акцентирано и върху предприемането на възможните и законосъобразни мерки за повишаването предвидимостта на правораздаването. При наличието на гр. София на огромен брой съдии, особено с оглед на това, че функционално СРС е свързан и със СГС, и с АССГ, има немалко въпроси, по които има противоречива съдебна практика, както в рамките на Софийски районен съд, така и между въззивните и касационните състави, разглеждащи жалбите срещу постановените от първата съдебна инстанция актове. Това поражда основателни критики от обществото, защото се случва при един и същи фактически състав с оглед на различни разбирания за приложението на определена правна норма да се достига до противоположни съдебни решения. Преодоляването на противоречията в практиката освен в насока предвидимост на правосъдието, също така рефлектира и върху това да не бъдат отменяни съдебни актове на колегите единствено поради причината, че съществуват две или повече различни становища в практиката на съдилищата, което поражда чувство за несправедливост в съдиите от СРС, както и напрежение между тях и колегите от посочените контролиращи инстанции.

Във връзка с този въпрос, както вече посочих, е необходимо да се инициират от една страна обсъждания между съдиите от СРС, в рамките на отделенията, при които всички да бъдат запознавани с практиката на по-горните инстанции, касаеща важни за правораздаването в СРС въпроси и да могат да я вземат предвид при решаването на сходни казуси, както и да бъдат запознавани със спорната практика, съответно колегите да имат възможността да изкажат съображенията си в едната или другата насока, така че всички да бъдат запознати с различните гледни точки. Такъв форум следва да се организира периодично във времето, като включително се комбинира и с провеждането на обучения, при които да се канят като лектори съдии, които са утвърдени авторитети в определена материя. По този начин освен запознаването и обсъждането на проблемите и повишаването на квалификация, би се засилило и общуването в рамките на съда, което е изключително необходимо с оглед на големия брой съдии, които работят в СРС.

Заради пандемията, причинена от COVID-19, изключително много се затрудни това общуване между колегите, тъй като на практика всички противоепидемични мерки всъщност бяха насочени към избягване на личните контакти между хората, която ситуация продължи и доста дълго във времето. През този период от значение беше базисното осигуряване на правораздавателния процес и опазване на живота и здравето и на работещите в съда, и на участниците в производствата, като приоритетно съдебните актове и въобще работата извън съдебните заседания, беше извършвана от вкъщи. Несъмнено всичко това оказва своето негативно влияние и върху взаимоотношенията, поради което следва да бъде даден приоритет на подобряването на вътрешната комуникация и отношенията между колегите.

Чрез провеждането на общи мероприятия може да бъдат постигнати и двете изложени по-горе цели – и подобряване на микроклимата, и повишаване на предвидимостта на правораздаването. В тази връзка може да бъде посочен като добър пример наскоро възникналата инициатива в резултат на обсъжданията между колегите и реализирана във формата на предложение за инициране на законодателно решение, за което се обединиха съдиите от НО, за промяна на регламентацията, касаеща участието на съдебни заседатели в състава на съда в определени хипотези.

Освен тези вътрешни обсъждания, считам за изключително необходимо и срещи за коментиране на принципни въпроси по приложението на правото да бъдат провеждани и съвместно със съдиите от СГС и АССГ. В тази насока бяха започнати действия – беше проведена среща със съдии от НО на СГС, но отново поради пандемичната обстановка инициативата не можа да се разгърне в необходимия обем, като в бъдеще следва да се приоритизира и този въпрос.

Следва да продължи активно и постоянно процесът по повишаване на квалификацията на съдебната администрация, като се полагат всички възможни усилия в насока качествен подбор при наемането и адекватно обучение. Времето, което служителите могат да отделят за изпълнение на задълженията си и за подпомагане на дейността на съдиите, също не е неизчерпаемо, поради което е необходимо да се търсят варианти за облекчаване на някои от извършваните от тях дейности. Задължително в тази насока е оптимизирането на работата с ЕИСС, като винаги, когато е възможно едно действие да се извършва с по-малко кликания, попълвания в полета и т.н., това следва да бъде реализирано. При тази дейност следва да се има предвид и това, че по-качественото изпълнение на задълженията води и до изразходването на по-малко време, защото се избягва допускането на грешки, съответно и повтарянето на редица действия. Затова от една страна много важно е обучението, а от друга, по някои важни въпроси да бъдат създавани унифицирани вътрешни правила за работа, така че служителят да може да подходи правилно и ясно да се ориентира за това как следва да бъде извършен определен процес.

Като цяло е необходимо да се предприемат всички възможни действия в насока подобряване на работата на съда по обслужването на гражданите, относимо към което са и въпросите, свързани с електронното правосъдие и използването на ЕИСС и ЕПЕП. За това е необходимо постоянно обучение на служителите за работа с информационната система. Колкото по-високо е качеството на обслужването на практика толкова и по-малко време и усилия отнема на съдебните служители същото, защото се намалява допускането на грешки и извършването на излишни дейности. Подобряването на обслужването на гражданите е свързано и с оптимизиране на услугите, които им се предоставят, следва да има предвидимост и прозрачност при всяка тяхна комуникация с институцията. Съдебната администрация на СРС към настоящия момент се състои от 667

щатни бройки, като дори това респектиращо число не се явява достатъчно, тъй като особено в определени звена натовареността е значителна. Но несъмнено постоянните усилия в подобряване на организацията на работа на съдебните служители е средство за правилното разпределяне на задачите и оптимално използване на силите.

За оптимизиране на правораздавателната дейност по определени производства считам, че от изключително значение е добрата междуинституционална комуникация - създаването на оптимална организация на взаимодействието с външни институции. Примери в тази насока са производствата по Закона за защита от домашното насилие и по Закона за здравето. В тази връзка следва да бъдат положени всички необходими съвместни усилия за засилване на комуникацията, така че принципно да бъде осигурено безпрепятственото провеждане на съдебните производства, както и своевременното изпълнение на съдебните актове, а същевременно и да се осигури механизъм за бърза връзка при възникването на ситуации, изискващи по-спешна реакция. Част от тази добра организация се явява иницирането на срещи с цел подобряването на вътрешната организация в тези институции, така че документите, които постъпват в СРС да не налагат необходимостта от допълнително администриране, съответно да забавят производствата, а при евентуална необходимост в тази насока, това да се извършва незабавно.

Накрая, но не на последно място по важност, ще се спра на дейността на Центъра за спогодби и медиация, като считам, че следва да бъдат полагани всички възможни усилия за развитие в тази насока, като трябва да бъде посочено като положителен пример активното организационно участие на съдии от СРС във функционирането му. За съжаление и тук пандемията оказва своето негативно влияние и в последните години не можа да се достигне до положителни тенденции по отношение на постигнатите спогодби между страните. Към момента се подготвя въвеждането на задължителна медиация, което ще даде възможност по определени видове дела страните по-силно да бъдат подтикнати към това да опитат да намерят пресечните точки между своите позиции и евентуално да се споразумеят, с което да си спестят разноски, време и напрежение. Развитието на медиацията като цяло е свързано и с промяна на манталитета, с осъзнаването на предимствата на приключването на спора по този начин, което е процес, който ще отнеме време, но успехите в

тази насока със сигурност ще се отразят положително на правораздаването като цяло. Към тази тема привързвам и необходимостта от продължаване на създадената преди години програма „Децата и съдът“, в рамките на която се организират посещения на деца в сградите на съда и с тяхно участие се провеждат симулирани процеси. Инициативата следва да продължи, като това е начин за възприемане в ранна възраст на основополагащите принципи на правораздаването и създаване на свързаната с това култура на общуване, както и подобряването на публичния имидж на съда.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

В настоящата концепция съм посочил в синтезиран вид разбиранията си за състоянието на съда към настоящия момент и за начина на управлението му през следващите пет години, като отново подчертавам, че при динамиката на цялостната обстановка, в която функционира Софийски районен съд е важно винаги от една страна да бъдем адекватни на възникващите проблеми и да реагираме своевременно на тях, но от изключително значение е набелязването и следването на стратегическите цели за развитието на съда. Смятам, че въз основа на вече придобития опит мога да се справя с отговорностите и да съдействам да бъдат реализирани на практика необходимите мерки за развитие в положителна насока на дейността на институцията и издигане на доверието в нея.

С уважение:

А. А. Иванов